

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

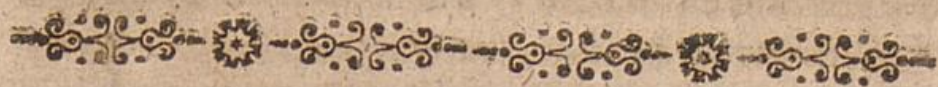
**Dissertatio Triplex Theologica, Ad Mentem Præclarissimi
Ecclesiæ D. S. P. Avgvstini, (Cui consonat Doctor
Angelicvs cum Melliflvo,)**

Schweitzer, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.LXXXII.

Responsio. Primus homo fuit creatus in statu gratiæ sanctificantis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39320

DUBIVM SEXTVM.

An primus homo secundum Augustinum fuerit creatus in statu gratiæ sanctificantis ?

DE efficacia gratiæ actualis datæ primo homini & differentia adjuutorii Quo, & sine quo non fuisse egi in dissert. de necessitate gratiæ. Hic igitur quæstio tantum est de habituali. Respondeo & dico: Primus homo fuit creatus in statu gratiæ sanctificantis. Probatur primò ex enchr. c. 106. ubi ait: *Sine gratia nec tunc ullum meritum esse potuisset.* Sermo est de merito de condigno, ad quod requiritur gratia sanctificans.

Probatur secundò: Quia Deus creavit hominem secundum imaginem & similitudinem suam, ut habetur Gen. 5. sed similitudo & imago hæc consistit in gratia sanctificante, aliisque donis supernaturalibus, ut docet Augustinus in cit. Enchr. c. 27. l. de spiritus & lit. c. 22. 23. & 27. & alibi, ergò &c.

Probatur tertio: Quia primus homo creatus est iustus secundum Augustinum: *Adam factus est homo, potuit esse aliud, quam factus est. Factus est enim iustus, & potuit esse iniustus.* Serm. contra Maxim: in Append.

B

ergo

ergo creatus est in statu gratiæ sanctificantis, quia per illam factus est justus.

Probatür quartò: Per rectitudinem, in qua hominem esse conditum asserit, in multis locis Augustinus intelligit etiam gratiam sanctificantem. Illam enim l. de nat. & grat. c. 41. & 43. & in Enchr. c. 104, & 106. vocat *salutem, sanitatem, justitiam, & vitam justitiae*. Et epist. 106. *integritatem, & salutem*. L. 1. de lib. arbit. *Beatam vitam &c.* ergo &c. concordat D. Mellifluus, qui serm. 35. super Cant. agens de honore, in quo primus homo ab initio fuit, dicit, quòd præcipuè fuerit in honore ob *insigne divinae similitudinis, &c.* Et tract. de grat. & lib. arb. ait, *Divina similitudinis summum gradum tenuisse summos Angelos, & Adam tenuisse medium, &c.* Hoc autem divinae similitudinis insigne fuit gratia sanctificans. Consonat quoque D. Angelicus 2.2. q. 5. a. 1. & in 2. ad Annibal. dist. 29. a. 1. & alibi.

Ratio est, quia cùm Deus hominem ad beatitudinem supernaturalem creasset, & sine gratia sanctificante eam mereri non posset, essetque ab initio gratiæ capax, non erat differenda illius infusio.

Objicies primò: Apostolus 1. ad Cor. c. 15. ait: *Factus est primus homo Adam in animam viventem, novissimus verò in spiritum vivificantem*: ergo primus homo creatus fuit sine gratia vivificante. Probatür consequentia; quia si uterque fuisset creatus cum gratia, malè, quoad hoc, Apostolus opponeret novissimum primo, quòd hic esset factus in spiritum vivificantem, ille verò non. Respondeo negando consequentiam.

Ad

Ad cuius probationem dico, comparationem ibi fieri inter hominis primi creationem, & novissimi, id est, Christi gloriosam resurrectionem, ut testatur S. Augustinus l. 13. de Civit. c. 23. dicens: *In eo ergo, quod scriptum est, Factus est primus homo in animam viventem, voluit apostolus intelligi corpus hominis animale; spirituale autem quemadmodum intelligendum esset, ostendit addendo: Novissimus autem in spiritum vivificantem, procul dubio Christum significans, qui jam ex mortuis ita resurrexit, ut mori omnino deinceps non possit.*

Objicies secundò: S. Augustinus l. 2. de Gen. contra Manich. c. 8. docet, primum hominem conditum fuisse sine gratia; ergo non docet fuisse creatum in statu gratiæ sanctificantis; patet consequentia, quia aliàs sibi contradiceret. Antecedens probatur: quia explicans ibidem locum hunc Gen. 2. *Insufflavit in faciem ejus spiraculum vite,* ait: *Nondum tamen spiritalem hominem debemus intelligere, qui factus est in animam viventem, sed adhuc animale. Tunc enim spiritualis effectus est, cum in paradiso constitutus &c.* Respondeo negando antecedens, & ad probationem dico, Augustinum per citata verba tantum velle, nondum significari gratiam homini fuisse infusam, sive etiam spiritualem factum fuisse, sed hoc potius significari per vocem, *Paradisus.*

Objicies tertio: S. Augustinus l. 11. de Gen. ad lit. c. ult. ait: *Si jam spiritualis erat Adam, quamvis mente, non corpore, quomodo credere potuit, quod per serpente dictum est, ideo Deum prohibuisse, ne fructu ligni illius vescerentur; quia sciebat eos, si fecissent, futuros ut Deos?*

hoc mirum, si homo spiritualis mente praeclatus credere potuisset! ergo secundum Augustinum non fuit creatus primus homo in gratia sanctificante.

Confirmatur: Liberum arbitrium Adami secundum Augustinum non fuit adjutum, ut patet ex illo l. de cant. no. c. 8. *Quid valeat liberum arbitrium non adjutum, in ipso Adam demonstratum est, ergo.*

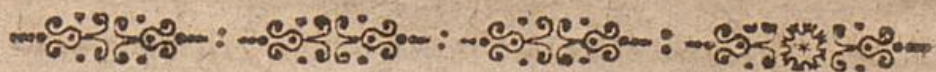
Respondeo ad argumentum negando consequentiam. Licet enim primus homo non fuerit spiritualis, sive non habuerit gratiam sanctificantem, quando credebatur serpenti, modo infra explicando, sed eam per peccatum amiserit, habuit tamen ante peccatum, quod statim post tentationem commissam expulit gratiam.

Ad confirmationem similiter nego consequentiam, quia S. Augustinus ibi non loquitur de gratia habituali, sed actuali necessaria ad operandum, ut patet ex dictis in dissert. de sufficientia & necessitate poenit. & grat.

Instabis, S. Augustinus ait lib. de corrept. & grat. c. 10. *Deus sic ordinavit Angelorum & hominum vitam, ut prius in eis ostenderet, quid posset eorum liberum arbitrium; deinde quid posset suae gratiae beneficium, justitiaeque iudicium*: ergo secundum Augustinum primus homo non fuit creatus in statu gratiae, sed in statu purae naturae. Respondeo negando consequentiam. Si Pater enim loco citato agit de gratiae naturae integritate & lapsae disparitate, sive de *adjutorio sine quo non & Quo*, vultque Angelis & primis hominibus in statu innocentiae non fuisse datum, neque necessarium tale adju-

adjutorium, quale fuit datum & necessarium lapsis, id est adjutorium Quo medicinale, de quo latius actum in Dissert. cit. de sufficient. & necessit. grat. S. Thomas 1. p. q. 95. a. 1. ad 3. aliter respondet & ostendit non obstare conclusioni allegatum textum.

Urgebis: Notum est illud Augustini: *Qui creavit te sine te, non justificat te sine te*: Ergo cum primus homo productus fuerit in perfecta ætate, cum usu liberi arbitrii, ut probatum est ex S. Augustino, non fuit justificatus sine prævia dispositione; ac proinde in primo instanti creationis non accepit gratiam sanctificantem. Respondeo, primum hominem in primo instanti à Deo adjutum se ad gratiam sanctificantem disposuisse, & eam accepisse.

DUBIUM SEPTIMUM.

An primus homo in paradiso fuerit felicior omnibus justis in statu naturæ lapsæ?

NOTA, Justos in hoc statu corruptionis posse distinguere in eos, qui certi sunt & securi de sua perpetua futura felicitate ex divina revelatione; & in eos, qui incerti sunt, an in bono usque ad finem sint perseveraturi.

Dico primò: Primus homo in paradiso fuit felicior omnibus justis hujus status de beatitudinæ non securis.

B 3

Pro-